

P. UDOVÍT BUČEK SJ

18.8.1925 – 25.2.2002

Pochádzal z mesta Holíč a na severnom Záhorí. Základnú školu navštevoval v rodnom meste, gymnázium v nevalekej Skalici, kde aj zmaturoval. V roku 1944 vstúpil do jezuitskej rehole.

Po dvojročnom noviciáte v Ružomberku študoval filozofiu na rehoľnom učilišti v Brne a v Dávine v 40. rokoch. Zo zdravotných dôvodov po dvoch rokoch prerušil štúdium a nastúpil na vojenskú službu. Tak sa stalo, že ho nezachytila likvidácia kláštorov v apríli 1950. Po skončení vojenskej služby nastúpil do civilného zamestnania v Slovenských plynárňach. Pritom tajne študoval teológiu a 20. februára 1959 bol tajne vysvätený za kňaza.

V roku 1960 ho v procese s tajným biskupom Jánom Chryzostomom Korcom odsúdili na roky väzenia. V máji 1962 ho na amnestiu podmienene prepustili. Pokračoval v civilnom zamestnaní ako inštalatér. Pritom v súkromí žil rehoľným životom. Svojou pohyblivosťou a obetavosťou vykonával cenné služby rozptýleným spolubratom. Dňa 15. septembra 1969 v Beckove spolu s viacerými spolubratmi zložil posledné rehoľné sluby. Bolo to obdobie politického odmäku, keď aj p. Buček úinkoval vo viacerých farnostiach nitrianskej diecézy ako kaplán, ba aj farár. Osobitne sa venoval kresťanským spoločnostiam mladých.

Konečne v roku 1996 sa zaradil do programu slovenskej jezuitskej provincie.

Pôsobil v Trnave ako minister (hospodár) rehoľnej komunity a pritom vykonával kňazskú službu v jezuitskom kostole. Často vypomáhal diecéznym kňazom v okolí Trnavy.

Zomrel po krátkej a ťažkej chorobe v bratislavskej nemocnici na Kramároch. Pochovaný je v Trnave.